

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν 12.00ην ὥραν τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, 12ης/ 25ης Μαρτίου 2018, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὡς εὐχαριστία πρὸς τόν Θεόν διὰ τήν ἀπό τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν τό 1821 καί ὡς ἱκεσία διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν εἰς τόν ἀγῶνα τοῦτον πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τῆς χορωδίας τοῦ κ. Δημητρίου Μπαλογιώργου καί προσευχομένων τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί προσκυνητῶν.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐξ ενός αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν πρόσωπον τῆς γῆς ὀρίσας προστεταγμένους καιρούς καί τάς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν», (Πράξ. 17,26), διακηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε.

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Τό ὑπό τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ τῶν Πατέρων εὐλογηθέν εὐσεβές ἡμῶν ἔθνος ἐορτάζει σήμερον τήν ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς δουλείας καί τυραννίας τῆς ὀθωμανικῆς ἀλαζονείας.

Ἡ ἡρωϊκή ὄντως Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς ἰσχυρᾶς καί βαθείας ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς καί δὴ χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῆς, ὡς γράφει εἰς τά ἀπομνημονεύματά του ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης: «Χωρίς ἀρετή καί πόνο εἰς τήν πατρίδα καί πίστιν εἰς τήν θρησκείαν τους ἔθνη δέν ὑπάρχουν»: «ἡ πατρίδα τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί ἡ θρησκεία εἶναι τό πᾶν»· «γλυκύτερον πρᾶμα δέν εἶναι ἄλλον ἀπό τήν πατρίδα καί τήν θρησκείαν».

Τό πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τό ὁποῖον ἐκ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ, ἔλαβε τό πλήρωμα αὐτοῦ καί οὕτω διεμόρφωσε τό ἀνεπανάληπτον πνευματικόν καί πολιτισμικόν μέγεθος τῆς Ρωμηοσύνης, εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον ἀνέδειξε τό ἱστορικόν γεγονός τῆς ἐθνεγεργείας τοῦ 1821 εἰς σημεῖον ἀναφορᾶς ὅλων τῶν λαῶν καί ἐθνῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἐν Χριστῷ ἀνάστασις τῆς ὑπ' αὐτοῦ προσληφθείσης ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως εἶναι ἡ ἀκένωτος πηγή τῆς ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ ἐλπίδος, δηλονότι τῆς ἐλευθερίας ὑπέρ τῆς ὁποίας, «πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν», (Ρωμ. 8,22) κατὰ τόν σοφόν Παῦλον.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ συμμετοχή τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν ὑπέρ τῆς παλιγεννεσίας τοῦ ἔθνους ἀγῶνα διά τῶν κληρικῶν αὐτῆς, ἀλλά καί τῶν πιστῶν αὐτῆς μελῶν, ἦτο σύσσωμος καί αὐθόρμητος. Μεταξύ δέ τῶν ἀναριθμήτων ὑπηρετῶν τοῦ ἀγῶνος ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος διακρίνονται αἱ μεγάλαι ἡγετικάί καί ἡρωϊκαί μορφαί τῶν: Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ ὑψώσαντος τό λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ ἡγουμένου Δικαίου Γρηγορίου τοῦ Παπαφλέσσα, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ ἐπισκόπου Σαλώνων Ἡσαΐου, ὡς καί μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ποιούμεθα μνεΐαν τῶν μεγάλων τούτων Ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων, διότι ὁ ὑπέρ ἀποτινάξεως τοῦ βαρβαρικοῦ ζυγοῦ καί μέχρις αἵματος θυσιαστικός αὐτῶν ἀγών ἦτο ἱερός. Ἦτο «ἀγών διά τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τήν ἀγίαν καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερίαν». Τοῦτο ἦτο τό σύνθημα τῆς ἐθνεργεσίας τοῦ Γέρου τοῦ Μοριᾶ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

«Πίστις εἰς Χριστόν» καί «ἐλευθερία τῆς πατρίδος», ἀποτελοῦν τάς φυσικάς καί ἀκαταλύτους διαχρονικάς ἀξίας τῆς πνευματικῆς κολυμβήθρας, ἐντός τῆς ὁποίας ἀνεβαπτίσθη ἡ μᾶλλον ἀνεγεννήθη ἐκ τῆς τέφρας τό γένος τῶν Ἑλλήνων. Ἐπί πλέον δέ ἀποτελοῦν τήν συνεκτικήν δύναμιν τῆς διαφυλάξεως τῆς Ἑλληνορθοδόξου ταυτότητος, τῆς διασφαλιζούσης τόν ἀπόλυτον σεβασμόν πρός τό ἀνθρώπινον πρόσωπον, περί τοῦ ὁποίου ὁ μέγας Παῦλος λέγει: «πρόσωπον θεός ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει» (Γαλ. 2,6), δηλαδή ὁ θεός δέν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου καί δέν μεροληπεῖ.

Ἡ Γεραρά Ἀγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης ὀλοθύμως καί χρεωστικῶς συμμετέχουσα εἰς τήν ἐπετειακὴν ἱεράν ταύτην μνήμην τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ εὐσεβοῦς γένους καί ἔθνους ἡμῶν κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον αἶνον καί δοξολογίαν τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Σωτῆρι καί Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ τῷ ἔθνει ἡμῶν θείᾳ εὐεργεσίᾳ. Ἐτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καί δεήσεις προσήνεγκεν ὑπέρ αἰωνίου ἀναπαύσεως ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως, ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων, Ὀρθοδόξων πεσόντων καί μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε Ἡμῖν ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον Ἡμῶν καί ἀξιόχρεως ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 25^η Μαρτίου 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές καί βασιλικόν γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Καί ὁ κ. Γενικός Πρόξενος ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και Κύριοι,

Είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που εορτάζουμε σήμερα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, τη Μητέρα των Εκκλησιών, την Εθνεγερσία του 1821. Με αίσθημα εθνικής υπερηφάνειας, οι Έλληνες απανταχού της γης εορτάζουμε σήμερα την ενδοξότερη σελίδα της νεώτερης ιστορίας μας και τιμούμε εκείνους που με τη μεγαλειώδη εξέγερσή τους, που ξεκίνησε την 25η Μαρτίου 1821, έδωσαν τον υπέρ πάντων αγώνα και κατόρθωσαν, μέσα από μια εννεαετή, άνιση αναμέτρηση, γεμάτη θυσίες και απερίγραπτες δοκιμασίες, μέσα σε ένα δυσμενές, για τον αγώνα, διεθνές περιβάλλον, να αποτινάξουν τον οθωμανικό ζυγό, να θέσουν τέλος στους σκοτεινούς αιώνες ξένης κυριαρχίας και να εξασφαλίσουν τα υπέρτατα αγαθά της ελευθερίας και της εθνικής ανεξαρτησίας.

Με το σημερινό εορτασμό οφείλουμε να θυμόμαστε τα στοιχεία εκείνα που κατέστησαν δυνατή την επιτυχία της Ελληνικής Επανάστασης και που παραμένουν πάντοτε επίκαιρα, και δη όταν η Πατρίδα αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και περιβάλλεται από παλαιούς και νέους κινδύνους: Την πίστη στο δίκαιο αγώνα που γεννά τόλμη και αποφασιστικότητα ικανή να υπερβεί τα μεγαλύτερα εμπόδια, το έμφυτο ψυχικό σθένος των Ελλήνων που εξασφαλίζει την επιμονή και την αντοχή στις πλέον δυσχερείς συνθήκες και, βέβαια, την εθνική ομοψυχία και τη συσπείρωση όλων των εθνικών δυνάμεων στην κοινή προσπάθεια.

Την εθνική ομοψυχία οφείλουμε, όλοι μας, να ενισχύουμε και να επιδιώκουμε ενεργά, αφού ο κάθε αντίπαλος, θα προσπαθεί πάντα, όπως και κατά τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, να διχάσει, να διαιρέσει και να δημιουργήσει εσωτερικές έριδες και διαφορές για να πλήξει την πεποίθησή μας στο δίκαιο του αγώνα μας και να εξουδετερώσει την τόλμη και το θάρρος μας.

Σήμερα δεν λησμονούμε ότι η εθνική εξέγερση του 1821 κατέστη δυνατή διότι ο Ελληνισμός κατάφερε, μέσα στα μακρά και ζοφερά χρόνια της Τουρκοκρατίας, να διατηρήσει ακέραιη την ταυτότητά του, τις αξίες του και τον πόθο του για ελευθερία. Προς τούτο, κορυφαίο ρόλο διαδραμάτισε, βεβαίως, η Εκκλησία που υπήρξε ο θεματοφύλακας των αξιών μας, διαφυλάσσοντας τη γλώσσα, τη χριστιανική Πίστη και την ελπίδα της Ανάστασης του Γένους. Έτσι, όπως οι ίδιοι οι αγωνιστές διακήρυτταν, ο αγώνας της εθνικής παλιγγενεσίας έγινε «Δια την πιστιν του Χριστού την αγίαν και της πατρίδος την ελευθερίαν»,

Η Ελλάδα ουδέποτε λησμόνησε τη μεγάλη προσφορά των αποδήμων Ελλήνων στον αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας και αισθάνεται εσαεί ευγνώμων για αυτή. Οι Φιλικοί, εκκινώντας από μεγάλα αστικά κέντρα της Ευρώπης, συστρατεύθηκαν με ενθουσιασμό και αυταπάρνηση με τους επαναστατημένους αδελφούς τους, είχαν σημαντική συμμετοχή στους αρχικούς σχεδιασμούς της Επανάστασης και συνέβαλαν στη δημιουργία του Φιλελληνικού ρεύματος.

Η 25η Μαρτίου 1821 παραμένει για όλους μας ο θεμέλιος λίθος της εθνικής μας οντότητας και ο κορυφαίος σταθμός της σύγχρονης ιστορίας του Γένους. Ο ηρωϊσμός, η αυταπάρνηση και η αποφασιστικότητα των Αγωνιστών της Επανάστασης, και όσων εμπνεύστηκαν από εκείνους, να επιδιώξουν μια ελεύθερη, δίκαιη και

δημοκρατική Πατρίδα, εμπνέουν κι εμάς, αλλά ταυτόχρονα μας δεσμεύουν να φανούμε αντάξιοί τους και, όπως εκείνοι, να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να συμπράξουμε όλοι για την υπέρβαση των εμποδίων, οσοδήποτε ανυπέρβλητα κι αν εμφανίζονται.

Η σημερινή εορτή μας τονίζει την ανάγκη να παραμένουμε πάντα σε ετοιμότητα να υπερασπισθούμε τα δίκαιά μας έναντι οιοδήποτε τα επιβουλεύεται και να είμαστε αποφασισμένοι, όποτε κληθούμε, να δώσουμε τον δίκαιο αγώνα, Και αυτό, όπως κατά την Επανάσταση, δεν γίνεται χωρίς πραγματικές θυσίες. Η Ελλάδα, όπως είπε ο Στρατηγός Μακρυγιάννης, «δεν λευτερώθη με παραμύθια, με το αίμα του λαού λευτερώθη».

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821!

Ζήτω η Ελλάδα!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]